

Scrisori din eternitate

Daniela Achim Harabagiu

Scrisori din eternitate

De acum așteptăm să ne aducă
Nea Ion Poștașul,
Scrisori din eternitate, scrise
De mama,
De bunici și alte neamuri adormite,
De cei a căror cădere au săvârșit
Pentru glie,
De tineri, de copii nenăscuți
Scrise pe foițe de aburi,
Împodobite cu miresme de lauri...

Încet, încet se mută în cimitir satul,
Nu vor mai fi fete mari care s-aștepte
Scrisori de la iubiții lor plecați în armată,
Sau copii să meargă la scăldat la Sâi...
Iar toamna la școală, căci nu vor mai fi nici dascăli.
Nu vor mai rămâne
Nici capre, nici ciobani să le pască...

Încet, încet, se mută în cimitir satul,
Într-o tăcere surdă
Sau în muzica fanfarei de la Uda,
Cântată de o bandă înregistrată,
Trompetiștii uitând s-o mai cante
Îmbolnăviți de boala somnului cel veșnic...

În fața unui pluton de execuție
E satul în care ne-am născut,
Condamnat la moarte veșnică...

Încet, încet, ne vom scrie singuri,
Noi, nouă înșine
Scrisori din eternitate....